

Střípky z historie: Smyčce a struny ve Velkém Bubnu 1914

Zpráva o službě baptistického smyčcového orchestru na Podkarpatské Rusi.

Historie

1914



Smyčce a struny ve Velkém Bubnu

Střípky z historie



Smyčce a struny ve Velkém Bubnu

Jsme rádi, že to můžeme oznámit čtenářům Posla pokoje, že v naší sborové Asociaci Tiszavidéku (oblast kolem Tisy) vystupoval náš smyčcový orchestr z Ágcserny (Čierna nad Tisou), který vznikl před dlouhou dobou, o vánočních a novoročních svátcích při misijní práci.

Protože se náš bratr József Varga během vánočních svátků nemohl všude objevit, zaplnili jsme jeho místo, jak následuje:

25. prosince jsme byli šťastní ve sboru v Ágcserny na Narození Pána Ježíše.

26. prosince jsme se s kapelou a několika bratry vydali do vesnice Záhony, kde se na vánoční slavnosti objevilo mnoho návštěvníků. Měli jsme příležitost uctívat Pána Ježíše.

Dvacátého sedmého prosince jsme se téměř přestěhovali do sboru v Győröcske, protože lidé zde také slavili třetí den svátků vánočních. Využili jsme tedy příležitosti i zde.

Také jsme zde měli možnost uctívat Pána Ježíše, protože sborový dům byl zcela zaplněn posluchači. Měli tam čtyři bratry. Podle jejich vyjádření jsme měli posluchače z celé vesnice, jen ne ze dvou domů. Říká se, že do katolického kostela chodí mnohem méně lidí, než bylo u nás v modlitebně.

Byli mezi nimi řečníci, kteří kázali tak srdečně, že jen málo očí zůstalo suchých. Naše radost byla umocněna příchodem kazatele bratra Vargy: večer jsme se pak vydali z Győröcske do Eszeny (Jeseň).

Co se ale stalo, když jsme dorazili do modlitebny v Eszeny? V půl osmé večer bratři právě dokončili modlitební hodinu a vřele pozdravili bratry a přátele, ale byli jsme unaveni, že jsme sotva byli schopni hrát.

Modlitebna byla tak plná duší, které nás pak stimulovaly, abychom si přece jen vzali nástroje a rozradovali je našimi krásnými písničkami ... Bylo to přáním mnoha návštěvníků a přátel.

Další den byla neděle: v poledne modlitební čas s bohoslužbou, odpolední nedělní školní vzpomínka na minulé lekce a hudební vystoupení a večer také po páté hodině jsme museli zahájit bohoslužbu, protože lidé se již shromáždili, abychom zahráli bratřím, kteří byli vytlačeni ven a nemohli ani vstoupit do sálu nebo si tam sednout. Okna byla otevřena dokořán.

Bohoslužbu vedl bratr Ernő Rózsa, na čtení Lukáše. 16, 1-13, uvedl příklad falešného správce.

Nakonec také zmiňuji, že jsme na Nový rok jeli do Nagydobrony (Velkého Bubnu), kde byl přítomen i náš bratr kazatel Varga a společně jsme plakali v pokání za své chyby v minulém roce, prosili jsme Pána, aby nám odpustil naše hříchy, které věříme, že odpustil.

Ale drahý čtenáři, i tady jsme měli stále spoustu hostů, a to natolik, že tu a tam by byl východ a vstup do sálu znemožněn, a dokonce téměř za okny byla nespočetná spousta lidí.

Můžeme si myslet, pokud vidíme takovéto věci, jak řekl Pán Ježíš, že jsou jako ovce bez pastýře.

Drazí bratři, doufáme, že naše únava ve službě nebyla marná.

Sdělení: *József Vaskó*

Zdroj:

časopis *Békehírnök (Posel pokoje)*, 1914, XX. Vol., č. 2, strana 25

Štěpán Křivánek

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)